

over Bestyrelsen, som den sidste ærede Taler har sældet over den. — Hvad det naturhistoriske Museum angaaer, da er Pladsen dertil bestemt. Den ligger ikke ud til Nørregade, men ud til Krystalgade, og Grunden til Bygningen er lagt; Arbejdet er freddet saaledes frem, at den hele Grund nu er færdig, og at det egentlige Muurarbejde kan tage sin Begyndelse; men man har paa Grund af Kærstiden og forskellige andre Omstændigheder ikke fundet det rigtigst stærkt at fremskynde Arbejdet. Der er indkjøbt en heel Deel Muursteen og anskaffet en stor Mængde Materialier, og naar Foraaaret kommer, vil der blive taget fat paa Arbejdet med al Kraft. Den Plan, der her er bleven fremlagt, udarbejdet af Bygningsinspektøren, er i sine væsentlige Grundtræk bibeholdt. Derimod er der forbeholdt enkelte mindre vigtige Facadeforanbringere, og jeg erindrer i dette Øieblik ikke, om der ikke har været paatænkt en Forandring med Hensyn til Indretningen af en Muzzaninetage. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil finde dette tilfredsstillende. — Hvad Examenkommissionerne angaaer, da har der i den siden sidste Samling forløbne Tid været indledet Underhandlinger om at daane en saadan for den theologiske Examen. Der har været nedsat en Kommission, det vil sige, der har været tilkaldt Mænd, — jeg frygter stedse for, at Navnet „Kommission“ skal gjøre, at Arbejdet synes meget vidtløftigt — som have afgivet Betænkning herover; men der har i denne været forskellige Punkter, med Hensyn til hvilke Ministeriet ikke aldeles har kunnet tiltræde denne Kommissions Indstilling. Der er derfor indledet Korrespondance i den Henseende med den paatænkte Examenkommissions Formand, som nu er min Efterfølger som Kultusminister, og der har været ført Forhandlinger med de andre Mænd, som have været villige til at modtage Valg som Medlemmer af denne Examenkommission, og jeg skal nu overlade Resten til min høitærede Efterfølger i Ministeriet. — Der er ligeledes gjort indledende Skridt med Hensyn til Dannelsen af en Examenkommission for det juridiske Studium, men da jeg var rykket lidt frem i dette Arbejde, da jeg havde begyndt at indlede Forhandlinger med forskellige Personer herom,

fremstod mere og mere den Overbeviisning hos mig, at det maaskee var det Rigtigste, at Dannelsen af denne Examenkommission henlagdes under Justitsministeriet. Jeg meddeelte derfor Justitsministeren Alt, hvad der var passeret i Sagen, med Anmodning om enten at tage Sagen i sin Haand eller at assistere Kultusministeren ved dens Gjennemførelse. Dette er, hvad jeg har at anføre vedrørende Examenkommissioner. — Med Hensyn til den paatænkte Reform i de lærde Skoler, befandt jeg mig virkelig i en temmelig vanskelig Stilling, fordi der i mange Henseender var saa eenstemmige Erklæringer imod, hvad jeg ansaae for det Rigtige, at det vilde være mig overordentlig vanskeligt at tage en Beslutning enten i den ene eller anden Retning; der indtraadte imidlertid saa en Ministerkrisis, der, hvor uhykkelig den end maatte være i andre Henseender, dog for mig havde det Tilfredsstillende, at den befriede mig for at tage Beslutning i denne Sag. — Den ærede Taler hittede sig paa en besynderlig, jeg tillader mig at sige, uklar Maade, om Forholdet mellem Beskatningsretten for det Særlige og det Fælles. Det er jo aldeles nøiagtigt bestemt i Forfatningslovene, hvilken Myndighed der i saa Henseende tilkommer Rigsraadet, Monarkiets lovgivende Magt, og hvilken Myndighed der tilkommer de særlige Forsamlinger. Det er en Selvfølge, at man maa holde sig dette efterretteligt. Altsaa, forsaavidt Taleren er om en Krigsstat, om hvem der skal bevilge en saadan Skat, siger jeg: Dette beroer paa Omstændighederne; hvis man lægger Krigsstat paa Sukker, Kaffe, Brændevin, Thee og alle saadanne Gjenstande, vil Bestemmelse herom tilkomme Monarkiets Lovgivningsmagt efter de bestaaende Forfatninger; dersom man derimod lægger Krigsstat paa Hartkornet, Indkomst o. s. v., da vil en saadan Krigsstat selvfølgelig være at bifalde af Rigsdagen, og det kan vel være, at man nødes til at paakalde Rigsdagens Hjælp for at gennemføre en saadan Lov. — Hvad den finantfælle Overførsel angaaer, da er det vistnok vanskeligt under saa extraordinære Forhold som de, hvori vi befinde os, at sige, hvorledes det endelige finantfælle Resultat vil blive. Her have vi imidlertid kun at gjøre med Rønge-